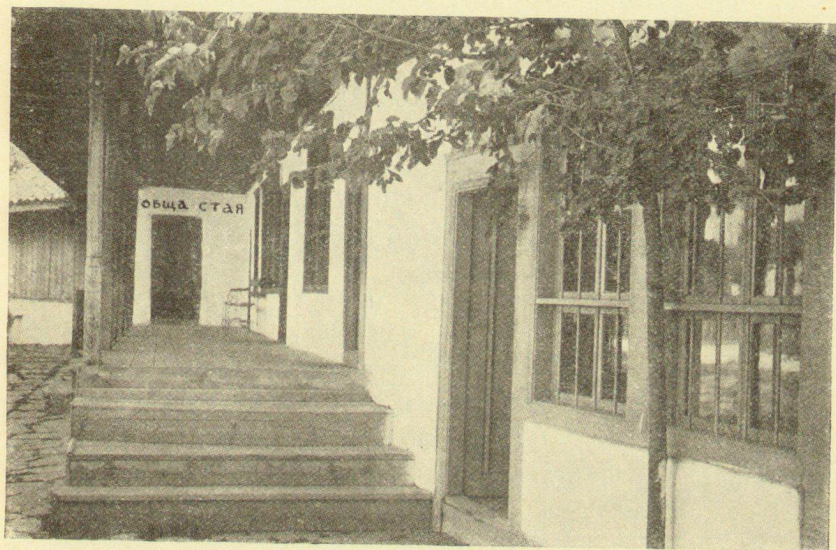

да ни избави колкото е възможно по-скоро и отъ голѣмитѣ и отъ малкитѣ тѣхни идеи и отъ всѣко сношение съ тѣхъ“.

Този повикъ се позовава отначало на Хати-Хумаюна отъ 1856 г., който дава равноправие на подчиненитѣ народи. Като искатъ сливенци съ това писмо равноправие, искатъ да иматъ и „свой миллетъ-баши въ лицето на **свое духовно начество**“ и

„Да благоволи да позволи царското правителство, щото българскитѣ представители съ своитѣ духовни началници да си уреждатъ своя духовна йерархия и да си **избератъ** свой миллетъ-баши и свещеноначалникъ, който да се припознае отъ царското правителство“.

Датира отъ февруарий 1861 г.

Старо здание въ черковния дворъ. На дъното — отворената врата — „Общата стая“, дето сж разрешавани всички събития и въпроси.

Сливенци проповѣдватъ анатема на гръцкитѣ владици.

Черковната ни община не спира своитѣ действия. Тя нагласява околнитѣ села да действуватъ единодушно и пише „До Градецко то Общество. — Любезны еднородцы! Съ настоящето си прихождамы да изявимъ радостлива за българския народъ вѣсть; днеска сахатя по 5: получиыхъ отъ телеграфа депеша въ която ни явява Г-нъ Золотовичъ (фенерски тѣ владици афоресаха наши тѣ Владицы и народъ, и